

3. Dett lygnung hade för sig gätt Dö
 bröllop skulle fräs, Dö då i denna glada ståt
 Med frigsmans kläder fräs, Dän tänkte ärligt
 Fromt och väl Allt ägta bandet fring hans stål,
 Allt Gud snart skulle wiras.
 4. I denna glädje gar han ståt Dö klät
 Och wänner bjuder, Dän war ståt, ståt, ståt
 Stå glad. I kärlet hjertat stjer, Dän tänkte
 Nu som aldrig mest Allt ståt till denna glada ståt,
 De gäster, sammansluta.
 5. Dö nu han hemåt skulle gå, D märt
 Hwad som då hände, Det ståt ståt han ståt
 War då Dö wäl ståt ståt, Dän tänkte
 Lydligt ståt ståt, Men bjudet öppnade sin
 Samt Dö dödens budstap stände.
 6. War han i dödens armar ståt Begynte
 Han att ropa Dö ståt, men ingen ståt
 Ståt, Dö bjudet öfverhöra Dö ståt den war
 Allar ståt ståt och gängen med ståt ståt, han
 Ståt försäwes ropa.
 7. Dän stände då en ståt till Gud Com
 Hjelen genast stände, han börde detta böneljud
 Dö ståt ståt, Dän ståt ståt ståt
 Len ståt war, Men ståt ståt i den ståt ståt
 Ståt ståt till andra ståt.
 8. Dän ståt ut den ståt ståt Dö ståt
 War och ståt ståt ståt ståt ståt ståt
 Dö ståt ståt ståt, I ståt ståt ståt
 Dön gitt Dö ut att ståt men ståt ståt ståt
 Öppna ståt ståt.

GS 1950

Anna Wisor.

1853 års ynglingar i år, n.

En ny och värkwändig wisa om den drunknade Lif-Grenadieren.

Den Tredje:

Ät ljusvaste morgon och glänsande dag, n.

Det bodde en bonde i granngården vår, n.

Vinöping, 1853. C. F. Ridderstad.

1. En vish jag framställa vill
2. En vish jag framställa vill
3. En vish jag framställa vill
4. En vish jag framställa vill
5. En vish jag framställa vill
6. En vish jag framställa vill
7. En vish jag framställa vill
8. En vish jag framställa vill
9. En vish jag framställa vill
10. En vish jag framställa vill

Den Fjärde:

1. Den Fjärde:

2. Den Fjärde:

3. Den Fjärde:

4. Den Fjärde:

5. Den Fjärde:

6. Den Fjärde:

7. Den Fjärde:

8. Den Fjärde:

9. Den Fjärde:

10. Den Fjärde:

Den Författa:

1. 1853 års ynglingar i år, efter Konungens Befallning, går åt Malmen i år att lära och excisera och skildra med gevär. Ja hvarje rasker yngling Vi frigarfanen swär.

2. Ibland oss var väl många som blef till kronorak, Ja dessa var rädda de förstode ej sin sak, Ty blodet på dem kolnar de darrar i hvar enda lem, När som de kommo på Ting-salen in.

3. Från Sund socken blott elswa stycken war, Ja tio war så raska men en hemma qwar, han beder om sin ursäkt att blifwa kronans far, han vill nog blifwa hemma hos sin gamla far.

4. Från Asby socken wi tolf stycken war, Fem beder om sin ursäkt de helsan icke har, Ty somliga war döfwa och somliga dum, Den femte han war swagsigant det kan wi vittna om.

5. Från Torpa socken wi sjutton stycken war, Ja somliga af dem de wore så rädda de förstode ej sin sak, Ja somliga af dem war bleferade till lif och lem, Men de torde väl wara friska när som wi kommer hem.

6. Från Norra Vi socken wi några stycken war, Men somliga af dem sjuknade, de wet ej hwad roligt war Ja samliga war bröstsjuka, de andra sura ben Men jag tror wisserligen att det gör dem stor men.

7. Jag vill ej eder nämna från socknen wid namn, Men alla som är hemma det blir för er en skam, Vi tänka nu att sluta de korta ord wi fört fram, Vi törs ej excisera ty det ni icke kan.

1. Den Fjärde:

2. Den Fjärde:

3. Den Fjärde:

4. Den Fjärde:

5. Den Fjärde:

6. Den Fjärde:

7. Den Fjärde:

8. Den Fjärde:

9. Den Fjärde:

10. Den Fjärde:

11. Den Fjärde:

12. Den Fjärde:

13. Den Fjärde:

14. Den Fjärde:

15. Den Fjärde:

16. Den Fjärde:

17. Den Fjärde:

18. Den Fjärde:

19. Den Fjärde:

20. Den Fjärde:

21. Den Fjärde:

22. Den Fjärde:

23. Den Fjärde:

24. Den Fjärde:

25. Den Fjärde:

26. Den Fjärde:

27. Den Fjärde: